

Újra "Összetartozunk" tábor

A negyedik "Összetartozunk" máltai ifjúsági tábort tartottuk meg Vajdaság 1.

A negyedik "Összetartozunk" máltai ifjúsági tábort tartottuk meg

Vajdaság

1. nap

Az utazás utáni első reggelen fáradtan, de vidáman ébredtünk. Összepakoltuk a napi programhoz szükséges kellékeket, gyorsan megettük a finom reggelit, ami után útnak is indultunk. Ellátogattunk Törökbecsére, ahol túránk első állomásaként megnéztük a Szent István templomot, ami különleges domborművekkel büszkélkedhet. Újra útra keltünk és a Tisza gátjáról megcsodáltuk a fasor árnyékában hömpölygő hatalmas folyót. A gáttól, az autó felé indulva, átmentünk egy parkon, ahol éppen egy veterán autó és motor kiállításba botlottunk. Beszálltunk a buszokba és meglátogattuk a híres aracsi romtemplomot, ami az itteni magyarság összetartozásának is jelképe. Ez a templom lélegzetelállító látvány, amely rózsablakaival, súlyos oszlopaival már ötszáz éve romosan mered az ég felé. A misét viszont végül nem itt, hanem a közeli Tordán tartották, ami csupán tíz kilométerre fekszik a romtemplomtól. Tehát elmentünk a misére, ami az aracsi romok tiszteletére volt rendezve. Ezek után visszajöttünk ideiglenes otthonunkra, Muzslyára, ahol vacsoráztunk, majd mindenki kedvére elfoglalta magát.

Janicsárok csapata

2. nap

Reggel a mellettünk lévő templom harang szavára ébredtünk. A bőséges reggeli után következett egy kis készülődés. Ezután mindannyian az „összetartozunk“ pólóban indultunk el a vasárnapi szentmisére, amit Nagybecskerekén tartottak. A mise végeztével részt vettünk az egyik káplán tiszteletére rendezett agapén, és ezt követte egy kellemes séta a város utcáin.

Dél után nem sokkal visszaértünk a szállásra ahol várt az íncsiklandó lakoma. Miután degeszre tömtük magunkat, szabadprogram következett. Ezalatt az idő alatt kellett egy címet és egy zászlót készíteni, amelyhez nevet s csatakiáltást találtunk ki és ezt adtuk elő az este folyamán. Vacsora előtt visszatekinthettünk a 2007-ben megrendezett máltais táborra, amely Székelyföldön volt. Ekkor jöttünk rá, hogy a régi táborok is mennyi-mennyi érdekes látnivalóval szolgáltak. A vacsora után közös játékban volt részünk, majd pihenni tértünk.

Kereszteslovagok csapata

3. nap

A reggeli ébredés után már mindannyian tudtuk, hogy ez a nap is izgalmasnak ígérkezik. A bőséges reggeli és egy kis utazás után Újvidékre érkeztünk meg, ahol megtekinthettünk egy neogotikus stílusban épült templomot. A plébánostól megtudhattuk, hogy a várost, Újvidéket Mária Terézia nevezte el. A főutcán sétálva megcsodálhattuk egy ortodox templomot is, amelyet később bentről is megtekinthettük. Újvidéki városnézésünk következő állomásában Péterváradra látogattunk el. Az út a Duna hídján át vezetett a városrészbe, így jutottunk át a Balkán-félszigetre.

Az ebéd után lehetőségünk volt a magasból gyönyörködni a városban, így azokat a helyeket is megcsodálhattuk, ahova idő szűke miatt nem juthattunk el. Délután megnéztük Tekije nevezetű városkában a havat hozó boldogasszony templomát, majd utunk további részben a Tisza és a Duna összefolyását csodálhattuk meg. A kevésbé fáradtak egy kellemes sétával ezt egy magasabban fekvő kiemelkedő pontról is megsejlelhették.

Egy tartalmas és élményekkel teli nap után fáradtan érkeztünk vissza Muzslyára, a szálláshelyünkre.

Corvus – Hollók csapata

4. nap

Ma különös módon nagyon álmosan keltünk, hiszen egyre furcsább lett az időjárás. Végül felkeltünk, gyorsan rendet tettünk és siettünk reggelizni, mert már igazán éhesek voltunk. A reggeli finom volt, mint mindig. Utána segítettünk a vezetőknek szendvicset készíteni. 9 óra fele elindultunk Temesvár fele. Temesvár a Bánság régi fővárosa, ezért látogattunk el oda is, remélve, hogy minden probléma nélkül átkelünk a határon, Persze ez nem így történt...

A határtól kb. 50 km Temesvár. Ez egy nagyon szép város és nagyon örültünk, hogy ott lehettünk, mert –annak ellenére, hogy romániaiak vagyunk- sokan voltak közöttünk olyanok, akik még sosem jártak itt. Temesvár volt az első olyan város Európában,

amelyben a közvilágítás villanyárammal működött (már 1884 óta). Tehát büszkék lehetünk. Emellett egy nagyon látványos város, gyönyörű épületekkel, templomokkal, terekkel. Mi a Losonczy téren jártunk, amely a város legnagyobb tere, közepén a Szentháromság szoborral. Itt egy ásványvíz-forrás is volt, ízletes vízzel, mely 412 méterről tör felszínre. Itt található még a római-katolikus katedrális, amely 1754-ben épült és Mária Terézia kapta születésnapjára. Ez a katedrális egy elektronikus orgonával van ellátva, amely 1906-ban épült. Az orgona mindig szól, mi is meghallgattuk. A katedrális belsejébe sajnos nem sikerült bemenni, de távolról is ugyanúgy megcsodáltuk. Az oltáron levő Szt. György festmény szépen látszott. Még egy érdekesség erről az épületről, hogy a török megszállás idején a magyarok raktárként használták. Ezután sétáltunk a városban, fagyiztunk, megettünk a galambokat és nézelődtünk. Meglátogattunk a Művelődési Palotát, ami 1871-1875 között épült Hellmer, bécsi színháztervező tervei alapján. Az épület 2 tüzvést is „túlél”, egyiket 1880-ban, másikat 1920-ban. Az ortodox katedrális is láttuk, amely 1860 után teljesen szerb lett. Mellette a Szerb Parókia állt, mely 1745 és 47 között épült. Mindkettő nagyon gyönyörű volt. Tőkés László egykori házáat is láttuk. Falán ez a felirat állt: „ÉLJEN TÖKÉS LÁSZLÓ! SZABADSÁG!”

E látványosságok megtekintése után visszamentünk a buszokhoz és irány Magyarcserye! Itt nagyon kedvesen fogadtak minket. Egy fiú mesélt is nekünk, amiben az volt a legjobb, hogy ottani hangsúllyal mesélte, és ez még díszesebbé tette előadását. Megkínáltak péksüteményekkel, ami nagyon jól jött nekünk egy ilyen fárasztó út után. Az ottaniak megmutatták templomukat, melynek Szt. Ágota a védőszentje. Ezután egy érdekes program következett: csoportokat alkottunk és beteg öregekhez látogattunk el. Mi egy öreg nénihez mentünk, aki már nagyon várt minket. Megkínált rétesel és még sokféle jóval. Mesélt életéről, családjáról, múltjáról és sok régi fényképet is mutatott. Érdeklődött a mi életünkről is, érdekelte, hogy milyen Erdély. Tehát mi is meséltünk neki magunkról és ő is mesélt magáról. Nagyon örült, hogy mesélhetett végre valakinek, mert márt látszott rajta, hogy nagyon magányos. Miután visszatértünk e látogatásból a focihottunk és a magyarcseryeiek egy ízletes lakomával szolgáltak. Majd visszatértünk Muzslyára, kaptunk barackot is, és aztán irány az ágy!

Fekete Hollók csapata

Beszámoló egy magyarcseryei idős néniel történt beszélgetésünkről

Kedden Temesvár után Magyarcseryét vettük célba. A helyiek finom kiflikkel és üdítővel fogadtak. Megtekintettük a templomot, majd háromfős csapatokba szerveződöttünk. A csapatok egy-egy idős magyar nénihez-bácsihoz mentek. Mi Kati nénihez mentünk.

Kati néni egy kedves, aranyos, bőbeszédű néni. Kint várt minket az ajtóban, pedig azt hitte, már nem is megyünk hozzá, mivel kicsit késtünk. Beinvitált minket a kis házába, majd fiatalos lendülettel mutatta az utat a nappaliba. Ott leültünk, majd elkezdtek feltenni kérdéseinket. Hamar rájöttünk, hogy Kati néni nem is kell kérdéseket feltenni, anélkül is többet mondott, mint amit reméltünk. Megtudtuk, hogy az ő korában 6 osztály volt az általános iskola, utána mindenki ment dolgozni. Ő a cséplőgép mellett dolgozott mindig, ő volt a Kiskati, mivel akkor az édesanyja is dolgozott, aki a „Kati” volt. Sokszor hiányzott a munka miatt az iskolából, de nem volt belőle baj, mivel a tanárnő lányaként szerette, és így is kitűnő volt. A rábízott munkát mindig hibátlanul elvégezte, a főnökök mindig azt mondták, hogy a „Kiskati” kell nekik. Sajnos a háború alatt a nincstelenségből is kijárt a részük. A férje megrokkant, később az egyik fia is, majd később mindketten elhunytak. Kati néni nagyon művelt, tud németül és szerbül. A néni az állattartásból és a földművelésből tartotta el magát. Sajnos mindig szegény volt, most is az, de nagyon takaros háza van. A szomszédokkal nagyon jó a kapcsolata, segítenek neki olyan dolgokban, amit az ember már 80 évesen nem nagyon tud megcsinálni.

Nagyon nagy élmény volt ez a fél órás beszélgetés. Reméljük, a többi táborban is lesz ilyen, nagyon jó lenne.

Hunyadiak vegyes csapata

5. nap

Mint minden reggel, ma is fél nyolckor volt az ébresztő. Nyolc órakor finom reggelivel várták az ébredező táborozókat. Reggeli közben szóltak a nevelők, hogy a program megváltozott. Nem Nándorfehérvárra, hanem Pancsovára és környékére látogattunk. Az út hosszú volt. Legelőször Pancsovára érkeztünk, ahol megnéztük a görög-keleti templomot. A templom számunkra szokatlan volt, mert nálunk katolikus templomok vannak. A templom megtekintése után városnézésre indulunk. A város nézése közben a Temes-folyóhoz is ellátogattunk. Ez mind nagyon szép volt. A gyönyörködés nem tartott sokáig, mert indultunk a következő állomásra, amely Székelykeve volt. Székelykeven a római katolikus templomot néztük meg Csaba atya vezetésével. A templom látogatása után a székely kapuhoz mentünk. Ez után a program után kaptunk egy kis szabadidőt a játszótéren. Itt kaptuk az ebédet is. Az ebéd a szabadban nagyon jól esett. Ebéd után tovább utaztunk. A következő hely Szendrő volt. Itt egy régi várat néztünk meg. Ennek a várnak volt egy jellegzetessége. Ez a jellegzetesség egyben furcsa és szép. Azért furcsa, mert a falak 20 m után különbözőek. Ennek a várnak 19 bástyája van. A magas várat 20 perc alatt körbejártuk, és indultunk vissza a lakóhelyre, avagy Muzslyára, a kollégiumba. Amikor visszaértünk finom vacsora várt bennünket. Vacsora után filmvetítésre került sor, amelyben megtekinthettük a Máltai Ifjúsági tábor Csángóföldön. A vetítés után vetélkedő volt. A tanárok kérdéseket tettek fel a csapatoknak főként azokkal a helységekkel kapcsolatban, amelyeket a héten láttunk. A helyes válaszokért jutalmat kaptunk. A vetélkedő után következett az udvari bolond választás, amelyen négy csoport örvendeztette meg a zsűrit. Ezek után a pedagógusok néhány kérdést osztottak ki a csapatoknak, Mátyás királlyal kapcsolatban, és minden csapat választott egy mesét, amit az utolsó nap a táborútnél el kell játszani.

Így telt el az utolsó este, a tábor zárása.

Fekete sereg csapata

[Képgaléria](#)

[Képgaléria, 2. rész](#)